

a

L'EDITORIAL

Instituts escola, un pas endavant

Els instituts escola, és a dir, els centres on hi ha continuïtat entre l'etapa de primària i la de secundària, no són cap panacea, però sí que representen una fita en la bona direcció per renovar el sistema educatiu. Fins ara n'hi havia només 28 i el curs que ve se'n crearan 26 més, alguns fora dels entorns urbans. Es tracta d'una iniciativa que va quedar interrompuda durant anys i que respon a una demanda real. S'adreça, en primer lloc, als pares preocupats perquè els seus fills hagin de canviar de centre a una edat massa tendra, els 12 anys (en alguns casos als 11 anys). És una edat en què sovint encara no han abandonat la infantesa, mentre que en una minoria apunta l'adolescència, cosa que tampoc facilita l'adaptació al canvi. El pas de sisè de primària a primer d'ESO és, segons els pedagogs, la transició d'etapa més complicada.

Per a molts nois i noies suposa passar d'un entorn conegut i amic a una mena de selva, on són els més petits i on, malgrat això, els mestres de cop els presten menys atenció personal. Deixa d'existir el concepte de tutoria

continuada dels nens, cosa que a aquestes edats es nota molt. En força instituts es perd l'esperit més pedagògic de l'escola. Amb el canvi de centre, a més, els riscos es multipliquen i poden afectar tant el rendiment escolar com l'estabilitat emocional de l'infant i, per extensió, la mateixa vida familiar. De fet, amb l'entrada als instituts el diàleg pares-professors també esdevé més esporàdic i distant, amb menys con-

El pas de primària a ESO és el canvi de cicle més complicat: val més que no impliqui canvi de centre

tacte. El fet que en la majoria de casos els alumnes deixin de dinar a l'escola, que no tinguin classes a la tarda i que no vulguin que els progenitors els acompanyin al centre al matí crea un allunyament dels pares respecte de l'institut i, per tant, al capdavant fa disminuir la implicació de les famílies en l'educació dels fills. Els infants se senten més lliures, certament, però alhora hi ha el perill que estiguin més perduts i augmenta la possibilitat que perdin el ritme dels estudis.

Tot això és així a l'educació pública, i comporta un cert desavantatge respecte a la concertada, en què la majoria d'escoles tenen una oferta que inclou els dos cicles. Amb la idea dels instituts escola es vol, doncs, contribuir a mantenir el caliu més escolar als primers cursos d'ESO sense que això suposi en cap cas tractar amb cotó fluix els infants. Es tracta de fer més suau el canvi de cicle, agafant les coses bones

de la primària i les bones de la secundària (més exigència acadèmica, especialització en assignatures, contacte amb els companys més grans, etc.). Naturalment, no té per què ser una solució universal. En realitat, els centres que s'hi han acollit ho han fet voluntàriament i de forma consensuada amb la comunitat escolar i els ajuntaments. És així com cal procedir. De moment, encara estem parlant d'un percentatge molt petit. Segons les últimes dades disponibles a l'Idescat, el curs 2016-2017 hi havia 2.668 centres públics d'educació infantil i primària i 567 de secundària. Hi ha molt camí per fer. I val la pena seguir-lo explorant.

LES CARES DEL DIA

Narendra Modi

● El primer ministre de l'Índia és el líder d'un partit radical hindú que està incendiant el país amb les seves lleis discriminatòries contra els musulmans. La reforma de la llei de ciutadania preveu l'acollida només per als immigrants no musulmans. Els indis que segueixen l'Alcorà, uns 230 milions, temen que els tractin com a ciutadans de segona. **p. 13**

Antonio Alcaraz

● El cap del servei d'Urologia de l'Hospital Clínic estava ahir eufòric explicant que el centre ha portat per primera vegada a un quiròfan del món la visió 3D per fer cirurgies endoscòpiques de pròstata. De moment se n'han fet 23 i els bons resultats fan preveure que augmentaran el nombre d'intervencions no sols a urologia, sinó probablement també en altres especialitats. **p. 18**